

Атрибутику міста Рівного, художнє багатство нашої області забезпечують архітектори, скульптори, художники. Наш сьгоднішній гість - непересічна, талановита особистість, яка вклала у прикрашення нашого міста невеличку частку своєї душі: оформлення зали камерної та органної музики чотирма фігурами муз, монумент у вигляді пораненого орла загиблим афганцям.

Мистецтво скульптури все більше в "новому часі" набуває незвичайних, фантазійних форм. Микола Станіславович СІВАК (скульптор, член Співки художників України) відносить своє мистецтво до певного різновиду авангарду.

— Розкажіть як Ви прийшли до нового незвичного образу в скульптурі?

— Коли творча натура у своїй діяльності досягає певного професійного рівня, виникає бажання пошуку і роботу хочеться зробити не лише якісно, але й висвітлити певний образ, який своєю багатогранністю змусить людину замислитись. Сам образ створюється уявою автора і більшість не бачить у роботі того,

НЕЗВИЧАЙНА РЕАЛЬНОСТІ

що бачу я, але деякі деталі зроблені доволі реалістично. Хоча для мене реалізм і натуралізм не такі цікаві.

— Скільки часу займає виготовлення скульптур?

— Це залежить від багатьох факторів: обсягу роботи, матеріалу, замовника. При сьгоднішньому темпі життя важко приділяти багато часу "чистій" творчості. Вона потребує значної уваги. Над серйозною роботою потрібно працювати досить довго, бо коли працюєш кожного дня над певним матеріалом дещо притирається, око не сприймає неточностей, тому потрібно робити перерви.

— Як приходить натхнення?

— Натхнення як такого немає, якщо так просто сидіти і чекати "манну з неба". Воно може і не прийти. Потрібно наполегливо працювати, більше часу приділяти творчості.

— Які матеріали Ви використовуєте для своїх робіт?

— Для виготовлення скульптур використовується багато матеріалів: кераміка, камінь, гіпс, глина, дерево. Але я надаю перевагу глині — це живий, граючий матеріал, при

Поранений орел

роботі з ним можна виразити свої емоції. Бронза — це ефектний матеріал, але фінансові можливості не дозволяють кожну скульптуру виливати в бронзу.

— Де Ви берете "героїв" для

втілення в роботі?

— Щоб "зловити" образ, потрібно переосмислити чимало, знайти саме те, що б сподобалось, зацікавило. Це може бути будь-яка людина, але в моїх роботах ви не знайдете конкретного її опису.

— Як часто Ви влаштовуєте виставки своїх робіт?

— Кожний митець, який пропрацював певний час, зробив багато робіт, повинен влаштувати виставку. Не часто Я сам дуже люблю відвідувати виставки. Адже це певний результат роботи, краса для людей і нові ідеї для професійного зростання. Обмін досвідом повинен бути, спілкування просто необхідне. До свого ювілею, який буде в цьому році, я готую виставку бронзових робіт, яка буде відбуватися у виставковій залі Рівненського осередку Співки художників України.

Після розмови з цією незвичною людиною виникає відчуття невмирущої надії на краще майбутнє, на всебічний розвиток нашої культури.

Спілкувалась Олександра КОБИЛЯНСЬКА, студентка Міжнародного університету "РЕГІ" імені С.Дем'янука